Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 20. mája 2014*

„Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva ARIS — Skoršia obrazová ochranná známka Spoločenstva ARISA ASSURANCES S.A. — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Podobnosť označení — Koexistencia skorších ochranných známok na trhu — Zásada amerického práva nazývaná ‚Morehouse defense' — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009"

Vo veci T-247/12,

Argo Group International Holdings Ltd, so sídlom v Hamiltone, Bermudy (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: R. Hoy, S. Levine a N. Edbrooke, solicitors,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: L. Rampini, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Arisa Assurances SA, so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko), v zastúpení: H. Bock, advokát,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 9. marca 2012 (vec R 193/2011-2) týkajúcemu sa námietkového konania medzi spoločnosťami Arisa Assurances SA a Argo Group International Holdings Ltd,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Gervasoni (spravodajca) a L. Madise,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 6. júna 2012,

so zreteľom na vyjadrenie ÚHVT k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 21. septembra 2012,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 3. septembra 2012,

so zreteľom na repliku podanú do kancelárie Všeobecného súdu 18. decembra 2012,

so zreteľom na dupliku vedľajšieho účastníka konania podanú do kancelárie Všeobecného súdu 3. apríla 2013,

so zreteľom na to, že účastníci konania nepodali návrh na nariadenie pojednávania v lehote jedného mesiaca od doručenia oznámenia o ukončení písomnej časti konania a že na základe správy sudcu spravodajcu a podľa článku 135a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu bolo rozhodnuté, že sa o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 13. novembra 2008 podala spoločnosť Art Risk Insurance and Information Services Corp. na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení [nahradené nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1)].

2 Prihlasovanou ochrannou známkou je nasledujúce obrazové označenie:

3 Služby, pre ktoré bola prihláška podaná, patria do triedy 36 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „Poisťovacie služby; uzatváranie poistenia pre vlastnícke tituly týkajúce sa diel výtvarného umenia, kultúrnych umeleckých predmetov, starožitností a iných zberateľských hnuteľných hmotných predmetov; služby správy finančných rizík pre umelecký priemysel a priemysel súvisiaci s umením, vrátane umeleckých múzeí, umeleckých nadácií, kultúrnych neziskových inštitúcií, súkromných zberateľov, umelcov, obchodníkov s umením a bankových, správcovských, poisťovacích a právnych zariadení a neziskových zariadení, ktorá súvisia s umením; služby správy finančných rizík súvisiacich s inými formami poistenia, vrátane poistenia majetku a škôd pre umelecký priemysel a priemysel súvisiaci s umením“.

4 Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola uverejnená vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva č.* 10/2009 z 23. marca 2009.

5 Spoločnosť Art Risk Insurance and Information Services už bola majiteľom slovnej ochrannej známky Spoločenstva ARIS zapísanej 12. septembra 2005.

6 Dňa 18. júna 2009 podal vedľajší účastník konania, spoločnosť Arisa Assurances SA, v súlade s článkom 41 nariadenia č. 207/2009 námietky proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre služby uvedené v bode 3 vyššie.

7 Námietky vychádzali zo skoršej obrazovej ochrannej známky Spoločenstva, ktorej prihláška bola podaná 8. júla 1996 a zapísaná 18. januára 2000 pod číslom 307470 pre „poisťovne a zaisťovne“ patriace do triedy 36, vyobrazenej nižšie:

8 Na podporu námietok bol uvedený dôvod v článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

9 Dňa 23. novembra 2010 námietkové oddelenie vyhovelo námietkam a zamietlo prihlášku požadovanej ochrannej známky.

10 Dňa 20. januára 2011 podala Art Risk Insurance and Information Services na ÚHVT odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia v súlade s článkami 58 až 64 nariadenia č. 207/2009.

11 Dňa 3. marca 2011 požiadala Art Risk Insurance and Information Services o zápis prevodu svojich práv z prihlášky na spoločnosť Argo Group International Holdings Ltd (ďalej len „Argo“ alebo „žalobkyňa“). Prevod bol zapísaný do registra ochranných známok Spoločenstva 4. marca 2011.

12 Druhý odvolací senát ÚHVT zamietol toto odvolanie rozhodnutím z 9. marca 2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Dospel k záveru, že odvolanie podané Art Risk Insurance and Information Services bolo prípustné, hoci ho nepodala spoločnosť Argo Group, majiteľka prihlášky ochrannej známky, keďže prevod práv z prihlášky na Argo Group nebol zapísaný do registra ochranných známok pred 20. januárom 2011, čo je dátum podania odvolania (body 17 až 23 napadnutého rozhodnutia). Pokiaľ ide o pravdepodobnosť zámeny medzi obidvoma kolidujúcimi označeniami, po prvé odvolací senát objasnil, že príslušná skupina verejnosti bola zložená zároveň z riadne informovanej a primerane pozornej a obozretnej širokej verejnosti a zo špecializovaných spotrebiteľov, ktorých úroveň pozornosti je vyššia (body 45 a 46 napadnutého rozhodnutia). Po druhé sa odvolací senát domnieval, že služby, na ktoré sa vzťahuje prihláška ochrannej známky a skoršia ochranná známka, sú totožné alebo podobné (body 47 a 48 napadnutého rozhodnutia). Po tretie sa odvolací senát domnieval, že sporné označenia sú vo všeobecnosti podobné, keďže ich rozlišovacie a dominantné prvky, a to „aris“ v prihlasovanej ochrannej známke a „arisa“ v skoršej ochrannej známke sú takmer identické z vizuálneho hľadiska a vysoko podobné z fonetického hľadiska (body 49 až 55 a 58 napadnutého rozhodnutia). Rovnako ako námietkové oddelenie dospel k záveru, že existuje pravdepodobnosť zámeny (bod 58 napadnutého rozhodnutia), pričom odmietol argument vychádzajúci z koexistencie dvoch predmetných označení v Európskej únii (body 25 až 28 napadnutého rozhodnutia).

Návrhy účastníkov konania

13 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil alebo zmenil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

14 ÚHVT navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

15 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako neprípustnú, alebo subsidiárne, ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti

16 Vedľajší účastník konania tvrdí, že táto žaloba nespĺňa požiadavky článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, pretože neodkazuje na žiadne konkrétne právne ustanovenie, ktoré by odvolací senát porušil.

17 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa nevyžaduje, aby účastník konania výslovne uviedol ustanovenia, na ktorých sa zakladajú žalobné dôvody, ktorých sa dovoláva. Postačuje, že predmet jeho žaloby, ako aj najdôležitejšie skutkové a právne okolnosti, na ktorých je založená, boli v žalobe uvedené s dostatočnou jasnosťou [pozri rozsudok Všeobecného súdu z 15. januára 2013, Gigabyte Technology/ÚHVT – Haskins (Gigabyte), T-451/11, bod 28 a tam citovanú judikatúru], čo v prejednávanom prípade bolo splnené.

18 Zo žaloby dostatočne jasným spôsobom vyplýva, že žalobkyňa sa v podstate odvoláva na porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, keďže tvrdí, že sa odvolací senát dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa domnieval, že predmetné označenia sú podobné, a teda že medzi nimi existuje pravdepodobnosť zámeny. Okrem toho výslovne odkázala na predmetné ustanovenie v replike.

19 Okrem toho sú argumenty žalobkyne jasné a presné, aby umožnili ÚHVT a vedľajšiemu účastníkovi konania pripraviť si svoju obhajobu a Všeobecnému súdu vykonať svoje súdne preskúmanie (pozri v tomto zmysle rozsudok Gigabyte, už citovaný, bod 29 a tam citovanú judikatúru). ÚHVT a vedľajší účastník konania totiž spochybňujú tvrdenia žalobkyne v ich celosti, pričom ÚHVT dokonca vyslovene odkázal vo vyjadrení k žalobe na dôvod založený na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

20 Je preto potrebné zamietnuť námietku neprípustnosti, ktorú vzniesol vedľajší účastník konania, a preskúmať dôvodnosť jediného žalobného dôvodu predloženého žalobkyňou, založeného na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

O veci samej

21 Podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 sa na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, nezapíše, ak pre jej zhodnosť alebo podobnosť so skoršou ochrannou známkou a zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb, na ktoré sa vzťahujú tieto dve ochranné známky, existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, pokiaľ ide o územie, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená. Pravdepodobnosť zámeny zahŕňa aj pravdepodobnosť asociácie so skoršou ochrannou známkou.

22 Podľa ustálenej judikatúry predstavuje pravdepodobnosť zámeny pravdepodobnosť, že verejnosť sa môže domnievať, že predmetné tovary alebo služby pochádzajú od toho istého podniku alebo od podnikov, ktoré sú ekonomicky prepojené. Z tej istej judikatúry vyplýva, že pravdepodobnosť zámeny sa má posudzovať celkovo podľa toho, ako príslušná skupina verejnosti vníma označenia a predmetné tovary alebo služby, a so zohľadnením všetkých rozhodujúcich okolností prejednávanej veci, najmä vzájomnej závislosti medzi podobnosťou označení a podobnosťou označených tovarov a služieb [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2003, Laboratorios RTB/ÚHVT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Zb. s. II-2821, body 30 až 33 a tam citovanú judikatúru].

O príslušnej skupine verejnosti

23 Podľa ustálenej judikatúry je v rámci celkového posúdenia pravdepodobnosti zámeny potrebné zobrať do úvahy priemerného spotrebiteľa dotknutej kategórie tovarov, riadne informovaného a primerane pozorného a obozretného. Treba takisto zohľadniť skutočnosť, že úroveň pozornosti priemerného spotrebiteľa sa môže meniť v závislosti od kategórie predmetných tovarov alebo služieb [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. februára 2007, Mundipharma/ÚHVT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Zb. s. II-449, bod 42 a tam citovanú judikatúru].

24 V napadnutom rozhodnutí odvolací senát tvrdí, že príslušnú skupinu verejnosti tvorila zároveň riadne informovaná a primerane pozorná a obozretná široká verejnosť a takí špecializovaní spotrebitelia, ako sú obchodníci s umením a právne a daňové subjekty, ktorých stupeň pozornosti je vyšší (body 45 a 46 napadnutého rozhodnutia). V rámci svojej analýzy pravdepodobnosti zámeny dospel senát k záveru, že takáto pravdepodobnosť zakladajúca sa na „nedokonalej upomienke“ predmetných označení, ktoré sú uchované v pamäti dotknutej verejnosti, vrátane spotrebiteľov preukazujúcich zvýšenú pozornosť, existuje (bod 58 napadnutého rozhodnutia).

25 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že vo svojich záveroch týkajúcich sa pravdepodobnosti zámeny ignoroval zvýšený stupeň pozornosti špecializovaného spotrebiteľa služieb, na ktorých sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka. Podľa žalobkyne rozdielnosti v stupni pozornosti existujúce medzi príslušnou skupinou verejnosti pri týchto službách a príslušnou skupinou verejnosti pri službách, na ktoré sa vzťahuje skoršia ochranná známka, znižujú pravdepodobnosť zámeny.

26 V tejto súvislosti je potrebné jednak zdôrazniť, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, že služby, ktorých sa týka skoršia ochranná známka, nie sú určené výlučne pre priemerného typového spotrebiteľa takýchto druhových foriem poistenia, ako sú pre automobily a cestovné poistenie. Ako správne zdôrazňuje ÚHVT, keďže podmienka skutočného užívania skoršej ochrannej známky nebola nikdy uplatnená, je táto ochranná známka chránená pre všetky poisťovacie a zaisťovacie služby, bez ohľadu na predmet poistenia, a to nezávisle od skutočného užívania uvedenej ochrannej známky, ktoré sa v tomto prípade obmedzuje na služby poistenia vozidiel a cestovné poistenie [pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júna 2010, Kureha/ÚHVT – Sanofi-Aventis (KREMEZIN), T-487/08, neuverejnený v Zbierke, bod 71]. Podľa predmetu poistenia tak môžu byť služby, na ktoré sa vzťahuje skoršia ochranná známka, určené širokej verejnosti alebo špecializovanejším spotrebiteľom.

27 Ďalej, aj keď určité poisťovacie služby označené v prihláške ochrannej známky sa v skutočnosti týkajú spotrebiteľov špecializovanejších v oblasti umenia, zoznam predmetných služieb obsahuje aj poisťovacie služby vo všeobecnosti, ktoré sú určené širokej verejnosti.

28 Z toho vyplýva, že služby uvedené v dvoch kolidujúcich ochranných známkach oslovujú tú istú dotknutú skupinu verejnosti zloženú zároveň zo širokej verejnosti a pracovníkov v oblasti umenia.

29 Za tohto predpokladu je podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa posúdenia pravdepodobnosti zámeny potrebné zohľadniť verejnosť, ktorá má nižšiu úroveň pozornosti [pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 15. júla 2011, Ergo Versicherungsgruppe/ÚHVT – Société de développement et de recherche industrielle (ERGO), T-220/09, neuverejnený v Zbierke, bod 21 a tam citovanú judikatúru].

30 V dôsledku toho, aj za predpokladu, že odvolací senát nezohľadnil spotrebiteľov, ktorí mali zvýšenú pozornosť, nie je možné mu to v prejednávanom prípade vytýkať.

31 Odvolací senát sa teda nedopustil ani omylu v definovaní príslušnej skupiny verejnosti v prejednávanej veci, ani pokiaľ ide o zohľadnenie posúdenia pravdepodobnosti zámeny.

O podobnosti označení

32 Podľa ustálenej judikatúry celkové posúdenie pravdepodobnosti zámeny vo vzťahu k vizuálnej, fonetickej alebo ku koncepčnej podobnosti kolidujúcich ochranných známok sa má zakladať na celkovom dojme, ktorý tieto ochranné známky vytvárajú, s osobitným zohľadnením ich rozlišujúcich a dominantných prvkov. Rozhodujúcu úlohu pri celkovom posúdení tejto pravdepodobnosti zohráva skutočnosť, ako ochranné známky vníma priemerný spotrebiteľ daných tovarov alebo služieb. V tejto súvislosti priemerný spotrebiteľ zvyčajne vníma ochrannú známku ako celok a neskúma jej jednotlivé detaily (pozri rozsudok Súdneho dvora z 12. júna 2007, ÚHVT/Shaker, C-334/05 P, Zb. s. I-4529, bod 35 a tam citovanú judikatúru).

33 V napadnutom rozhodnutí dospel odvolací senát k záveru, že dominantné prvky kolidujúcich ochranných známok sú slovné prvky „aris“ v prihlasovanej ochrannej známke a „arisa“ v skoršej ochrannej známke. Odvolací senát si myslí, že prvky „assurances s.a.“ skoršej ochrannej známky neboli dominantné vzhľadom na ich menší druh písma, na ich umiestnenie v spodnej časti ochrannej známky a na neexistenciu ich rozlišovacej spôsobilosti pre nie nezanedbateľný počet spotrebiteľov, a že štylistické efekty a farba dvoch ochranných známok neboli dostatočne silné na to, aby znížili dominantnú povahu prvkov „aris“ a „arisa“ (body 49 a 50 napadnutého rozhodnutia). V rámci porovnávania kolidujúcich označení odvolací senát konštatoval, že z vizuálneho hľadiska sú prvky „aris“ a „arisa“ takmer totožné a že dve označenia sa odlišujú iba dodatočným písmenom „a“ a prvky skoršej ochrannej známky „assurances s.a.“, ktoré nemajú rozlišovaciu spôsobilosť, aj ich štylistickými efektmi a farbou (bod 52 napadnutého rozhodnutia). Odvolací senát sa domnieva, že sporné označenia boli veľmi podobné z fonetického hľadiska, pretože prihlasovaná ochranná známka a skoršia ochranná známka sa vyslovujú jednotlivo ako „a-ris“ a ako „a-ri-sa“ a prvky bez rozlišovacej spôsobilosti „assurances s.a.“ sa nevyslovujú (bod 53 napadnutého rozhodnutia). Odvolací senát sa domnieval, že nebolo možné uskutočniť žiadne konceptuálne porovnanie, keďže žiadne predmetné označenie nemá na relevantnom území význam (bod 54 napadnutého rozhodnutia). Odvolací senát dospel k záveru, že kolidujúce označenia boli vo všeobecnosti podobné (body 55 a 58 napadnutého rozhodnutia).

34 Po prvé, žalobkyňa spochybňuje určenie dominantných prvkov kolidujúcich označení. Domnieva sa najmä, že pokiaľ ide o obrazové ochranné známky, akými sú obrazové ochranné známky dotknuté v prejednávanej veci, ich slovné prvky nemôžu byť viac dominantné, než ich obrazové prvky. To platí o to viac, že slovo „aris“ nemá žiadny význam.

35 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej je pri posúdení dominantnej povahy určitej zložky alebo určitých zložiek kombinovanej ochrannej známky potrebné zohľadniť najmä inherentné vlastnosti každej z týchto zložiek ich porovnaním s vlastnosťami ostatných zložiek. Okrem toho a na doplnenie možno zohľadniť postavenie rôznych zložiek v konfigurácii kombinovanej ochrannej známky [rozsudky Súdu prvého stupňa z 23. októbra 2002, Matratzen

Concord/ÚHVT – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Zb. s. II-4335, bod 35, a Všeobecného súdu z 23. novembra 2010, Codorniu Napa/ÚHVT – Bodegas Ontañon (ARTESA NAPA VALLEY), T-35/08, Zb. s. II-5405, bod 35].

36 Z toho vyplýva, že určenie dominantnej povahy určitého prvku v kombinovanej ochrannej známke závisí od konkrétneho posúdenia rôznych prvkov tvoriacich označenie, a teda je nezávislé od povahy predmetného obrazového alebo slovného označenia. Taktiež obrazové prvky obrazovej ochrannej známky nie sú nevyhnutne dominantnými prvkami uvedenej ochrannej známky.

37 V tomto prípade sa prihlasované označenie skladá zo slovného prvku „aris“, písaného veľkými písmenami jasno šedej farby bez toho, aby sa vyobrazili určité časti dotknutých písmen.

38 V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, nie je možné grafické zobrazenie slovného prvku „aris“ považovať za dominujúce celkovému dojmu z prihlasovanej ochrannej známky. Predstavuje totiž iba typografiu smerujúcu k posilneniu slovného prvku „aris“. Hoci tak, ako tvrdí žalobkyňa, toto grafické zobrazenie priznáva prihlasovanej ochrannej známke osobitný aspekt, ktorý evokuje dojem elegantnej sofistikovanosti zaujímajúcej pozornosť subjektov, ktorých sa týka prihláška ochrannej známky, bude mať dotknutá skupina verejnosti sklon k tomu, aby pri odkaze na dotknutú ochrannú známku vyslovovala prvok „aris“, a nie k tomu, aby opisovala jej grafické znázornenie. Okrem toho skutočnosť, že prvok „aris“ nemá žiadny význam, ako to zdôrazňuje žalobkyňa, a teda *a fortiori* neopisuje označené služby, mu v prejednávanej veci priznáva rozlišovaciu spôsobilosť vo vzťahu k uvedeným službám, ktoré posilňujú jeho dominantnú povahu v celkovom posúdení prihlasovaného označenia [pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu zo 16. septembra 2013, Gitana/ÚHVT – Teddy (GITANA), T-569/11, bod 57 a tam citovanú judikatúru].

39 Skoršie označenie je zložené z prvého slovného prvku „arisa“, písaného veľkými modrými písmenami, s výnimkou ramena prvého písmena „a“ písaného červenou farbou. Tento prvý slovný prvok, ktorý je tiež oddelený modrou čiarou a je uvedený nad druhým slovným prvkom, „assurances s.a.“, písaným menšími veľkými písmenami, taktiež modrou farbou.

40 Je potrebné určiť, že slovný prvok „assurances s.a.“ vzhľadom na svoju menšiu veľkosť a svoje umiestnenie pod prvkom „arisa“, nie je dominantným prvkom v skoršom označení. Túto úvahu potvrdzuje opisný charakter výrazu „assurances s.a.“ vo vzťahu k predmetným poisťovacím službám [pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 27. novembra 2007, Gateway/ÚHVT – Fujitsu Siemens Computers (ACTIVY Media Gateway), T-434/05, neuverejnený v Zbierke, bod 47 a tam citovanú judikatúru]. Taktiež ide o obrazové prvky skoršej ochrannej známky, ako typografiu, farbu a podčiarknutie, ktoré, ako zdôrazňuje samotná žalobkyňa, korešponduje so základným grafickým zobrazením a bežnými farbami. Tieto slovné a obrazové prvky nemôžu spochybniť dominantnú povahu slovného prvku „arisa“, ktorý je písaný väčšími písmenami umiestnenými nad druhým slovným prvkom.

41 Odvolací senát sa teda nedopustil chyby v posúdení dominantných prvkov kolidujúcich označení a prvý argument žalobkyne sa preto musí zamietnuť.

42 Po druhé, žalobkyňa kritizuje odvolací senát za to, že neuskutočnil celkové posúdenie predmetných ochranných známok a že sa obmedzil na porovnanie ich dominantných slovných prvkov „aris“ a „arisa“ tak pri posúdení podobnosti kolidujúcich označení, ako aj pri zohľadnení tejto podobnosti na účely posúdenia pravdepodobnosti zámeny.

43 Z ustálenej judikatúry jasne vyplýva, že posúdenie podobnosti dvoch ochranných známok sa nemôže obmedziť na zohľadnenie len jednej zložky kombinovanej ochrannej známky a jej porovnanie s inou ochrannou známkou. Naopak, porovnanie sa musí uskutočniť preskúmaním predmetných ochranných známok ako celku, čo nevylučuje, že celkovému dojmu, ktorý kombinovaná ochranná známka zanechá v pamäti príslušnej skupiny verejnosti, môže za určitých okolností dominovať jedna alebo viac jej

zložiek (pozri rozsudok ÚHVT/Shaker, už citovaný, bod 41 a tam citovanú judikatúru). Posúdiť podobnosť výlučne na základe dominantného prvku možno len vtedy, ak sú všetky ostatné prvky ochrannej známky zanedbateľné (rozsudky Súdneho dvora ÚHVT/Shaker, už citovaný, bod 42, a z 20. septembra 2007, Nestlé/ÚHVT, C-193/06 P, neuverejnený v Zbierke, bod 42). Mohlo by tak byť najmä v prípade, keď táto zložka môže sama prevládať v predstave, ktorú si príslušná skupina verejnosti zachová v pamäti z ochrannej známky, takže ostatné zložky ochrannej známky sú v celkovom dojme, ktorý známka vyvoláva, zanedbateľné (rozsudok Nestlé/ÚHVT, už citovaný, bod 43).

44 V prejednávanom prípade došiel odvolací senát k záveru, že určité prvky obsahujúce kolidujúce označenia boli dominantné, bez toho, aby kvalifikoval ostatné prvky ako zanedbateľné pre ich nezohľadniteľnosť v rámci porovnania dvoch označení. V zmysle vyššie uvedenej judikatúry mal preto povinnosť uskutočniť porovnanie, ktoré by celkovo zohľadnilo kolidujúce označenia.

45 V prejednávanom prípade odvolací senát v súlade s týmto záväzkom, pri posúdení vizuálnej podobnosti kolidujúcich označení, zohľadnil dominantné prvky, ktoré identifikoval, a to slovné prvky „aris“ a „arisa“, ktoré považoval za takmer identické, a zároveň slovný prvok „assurances s.a.“ ako aj obrazové prvky, ktoré považoval za odlišné (bod 52 napadnutého rozhodnutia).

46 Je pravda, že odvolací senát pri posúdení fonetickej podobnosti kolidujúcich označení porovnal iba prvky „aris“ a „arisa“. Nebol však spôsobilý vyvodiť, že neuskutočnil komplexné porovnanie uvedených označení, keďže zohľadnil výlučne iný prvok, ktorý je možné vysloviť, a to „assurances s.a.“, keď sa domnieval, že dotknutá skupina verejnosti to nevysloví vzhľadom na nedostatok rozlišovacej spôsobilosti (bod 53 napadnutého rozhodnutia).

47 Pri svojom posúdení koncepčnej podobnosti kolidujúcich označení uskutočnil odvolací senát tiež celkové posúdenie uvedených označení v rozsahu, v akom dospel k názoru, že „žiadna ochranná známka“, teda v prípade neexistencie iných spresnení, žiadna z dvoch ochranných známok zohľadnených v ich celku, nemá na relevantnom území význam (bod 54 napadnutého rozhodnutia).

48 Nakoniec odvolací senát pri analýze pravdepodobnosti zámeny prevzal každú zo zložiek kolidujúcich ochranných známok, bez ohľadu na skutočnosť, či sú dominantné alebo nie, a uskutočnil celkové posúdenie podobnosti označení, pričom väčšiu váhu priznal dominantným prvkom a menšiu váhu priznal prvkom, ktoré nie sú dominantné (bod 58 napadnutého rozhodnutia).

49 Druhý návrh žalobkyne preto treba zamietnuť.

50 Po tretie, žalobkyňa kritizuje záver odvolacieho senátu týkajúci sa existencie podobnosti medzi kolidujúcimi označeniami, hoci bol medzi uvedenými označeniami zistený nízky stupeň vizuálnej a fonetickej podobnosti.

51 V tejto súvislosti stačí uviesť, že konštatovanie nízkeho stupňa vizuálnej a fonetickej podobnosti uskutočnilo námietkové oddelenie a nie odvolací senát. Vzhľadom na ustálenú judikatúru, podľa ktorej je cieľom žaloby pred Všeobecným súdom preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT v zmysle článku 65 nariadenia č. 207/2009 a nie preskúmanie zákonnosti rozhodnutí námietkových oddelení [pozri rozsudok Všeobecného súdu z 31. mája 2005, Solo Italia/ÚHVT – Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, Zb. s. II-1881, bod 25, a tam citovaná judikatúra], sa toto tretie tvrdenie musí zamietnuť ako bezpredmetné.

52 Z toho, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že odvolací senát sa v napadnutom rozhodnutí dopustil nesprávneho posúdenia, že kolidujúce označenia sú podobné.

O pravdepodobnosti zámeny

53 Celkové posúdenie pravdepodobnosti zámeny predpokladá určitú vzájomnú závislosť medzi zohľadňovanými skutočnosťami, a najmä medzi podobnosťou ochranných známok a podobnosťou označených tovarov alebo služieb. Takto je možné nahradiť nižší stupeň podobnosti medzi označenými tovarmi a službami vyšším stupňom podobnosti medzi ochrannými známkami a opačne [rozsudok Súdneho dvora z 29. septembra 1998, Canon, C-39/97, Zb. s. I-5507, bod 17, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2006, Mast-Jägermeister/ÚHVT – Licorera Zacapaneca (VENADO v ráme a i.), T-81/03, T-82/03 a T-103/03, Zb. s. II-5409, bod 74].

54 V prejednávanom prípade dospel odvolací senát správne k záveru, že existuje pravdepodobnosť zámeny medzi kolidujúcimi ochrannými známkami vo vzťahu jednak k podobnosti alebo zhode služieb pokrytých kolidujúcimi ochrannými známkami (bod 48 napadnutého rozhodnutia), čo žalobkyňa nespochybnila, a jednak k určeniu podobnosti dvoch kolidujúcich označení, ktoré nie je postihnuté omylom (pozri bod 52 vyššie).

55 Tento výklad nemôže byť v tomto prípade spochybnený tvrdením žalobkyne, ktorá odvolaciemu senátu vytýka, že nezohľadnil koexistenciu na trhu jednak skoršej ochrannej známky a jednak slovnej ochrannej známky Spoločenstva ARIS alebo požadovaného označenia zapísaného v Spojených štátoch. Tým, že žalobkyňa zdôrazňuje, že odvolací senát neposúdil správne dôkazy, ktoré boli na tento účel predložené, požaduje od Všeobecného súdu, aby uplatnil zásadu amerického práva nazývanú „Morehouse defense“, podľa ktorej sa osoba, ktorá podala námietky proti zápisu ochrannej známky, nemôže považovať za poškodenú týmto zápisom, pokiaľ bola ochranná známka zhodná alebo podstatne podobná s prihlasovanou ochrannou známkou už pre prihlasovateľa ochrannej známky zapísaná pre tovary a služby, ktoré sú totožné alebo podstatne podobné.

56 Je potrebné na začiatku zdôrazniť, že pokiaľ ide o odkaz na vyššie uvedenú zásadu amerického práva, podľa ustálenej judikatúry je režim ochrannej známky Spoločenstva autonómnym systémom, ktorý je tvorený súborom pravidiel a ktorý sleduje ciele, ktoré sú pre neho špecifické, pričom jeho použitie je nezávislé od akéhokoľvek vnútroštátneho systému a zákonnosť rozhodnutí odvolacích senátov sa musí posudzovať výlučne na základe nariadenia č. 207/2009 tak, ako ho vykladá súd Únie [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. mája 2005, Grupo Sada/ÚHVT – Sadia (GRUPO SADA), T-31/03, Zb. s. II-1667, bod 84 a tam citovanú judikatúru].

57 Je ešte potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry síce nie je vylúčené, že v určitých prípadoch koexistencia skorších ochranných známok na trhu mohla znížiť pravdepodobnosť zámeny medzi dvomi kolidujúcimi ochrannými známkami, konštatovanú orgánmi ÚHVT. Takúto možnosť však možno zobrať do úvahy iba vtedy, ak aspoň v priebehu konania pred ÚHVT týkajúceho sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva riadne preukázal, že predmetná koexistencia spočívala na absencii pravdepodobnosti zámeny vo vedomí príslušnej skupiny verejnosti medzi skoršími ochrannými známkami, na ktoré sa odvoláva, a skoršou ochrannou známkou vedľajšieho účastníka konania, na ktorej sú založené námietky, a s výhradou, že skoršie dotknuté ochranné známky a kolidujúce ochranné známky sú zhodné [rozsudky Súdu prvého stupňa GRUPO SADA, už citovaný, bod 86, a zo 14. novembra 2007, Castell del Remei/ÚHVT – Bodegas Roda (CASTELL DEL REMEI ODA), T-101/06, neuverejnený v Zbierke, bod 76].

58 V tomto prípade jednak nie je možné zohľadniť predložené dôkazy na preukázanie používania slovnej ochrannej známky Spoločenstva ARIS žalobkyňou, keďže táto ochranná známka sa odlišuje od kolidujúcich ochranných známok, ktoré sú obidve obrazové. Na druhej strane predložené dôkazné prvky kopírujúce prihlasované označenie, aké je zapísané v Spojených štátoch, spočívajúce vo výňatkoch z internetovej stránky bývalej majiteľky prihlasovanej ochrannej známky a v článku z 21. júla 2010, v ktorom sú uvedené najmä poisťovacie služby tejto bývalej majiteľky poskytované pod

touto ochrannou známkou, sa týkajú iba prihlasovaného označenia a neposkytujú žiadny údaj o výskyte uvedeného označenia na trhu Únie, ktorý je relevantný v prejednávanej veci, ako aj *a fortiori* o spôsobe, akým bola dotknutá verejnosť konfrontovaná s kolidujúcimi ochrannými známkami na tomto trhu.

59 Preto v súlade s tým, čo uviedol odvolací senát v napadnutom rozhodnutí (body 27 a 28), skutočnosti uvedené žalobkyňou nedovoľujú preukázať, že ochranné známky zhodné s kolidujúcimi ochrannými známkami koexistujú, ani *a fortiori* že táto koexistencia znižuje pravdepodobnosť zámeny medzi týmito poslednými ochrannými známkami v zmysle vyššie uvedenej judikatúry bez toho, aby bolo potrebné rozhodovať o prípustnosti prílohy 11 žaloby, ktorá vysvetľuje zásadu „Morehouse defense“, a prílohy I.1 b) vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania, vypracované týmto vedľajším účastníkom na účely napadnutia tvrdenia o existencii takejto koexistencie.

60 Z toho, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že odvolací senát správne rozhodol o existencii pravdepodobnosti zámeny a zamietol odvolanie podané voči rozhodnutiu námietkového oddelenia.

61 Je preto potrebné zamietnuť jediný žalobný dôvod žalobkyne, a teda zamietnuť žalobu v plnom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o dôvodnosti tvrdenia vedľajšieho účastníka konania o neprípustnosti odvolania podaného na odvolací senát.

O trovách

62 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

63 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT a vedľajšieho účastníka konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Argo Group International Holdings Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 20. mája 2014.

Podpisy